

az itteni erdőségekben nagymennyiségben mutatkozó közönséges gyaponez-rovarnak fellépésétől lehet tartani, hogy midőn a vad a nyári forróság alatt az árnyékos erdőségekben enyhülést fog keresni, azt a lombtalan és rovarhulladéktól megfertőztetve találja és így a kellő menhelyet a szomszédos mezőgazdasági vetések és ültetésekben keresi fel, a minek következtében a vadkárrok miatt a vadászatot kezelő személyzetre nem csekély gond háramlik.

A „Magyar Tudományos Akadémia“-nak erdőgazdasági jutalomtétele.

Lapunk olvasói előtt bizonyára ismeretes, hogy az a pályázat, amit a M. T. A. 1893-ban az erdőmivelés útján hasznosított tőke és az ennek jövedelme közt levő viszony kimutatása és megvizsgálása érdekében hirdetett, eredménytelen maradt. Amint a M. T. A. megbízásából szerkesztett «Akadémiai Értesítő» f. évi májusi füzetéből olvasuk, a pályázat ugyanannak a kérdésnek megoldására újólág kiiratott, még pedig kétszer akkora jutalomdíjjal, amennyiben a Lévai-alapítványból első alkalomkor kitűzött 500 frthoz külön adományból még 500 frt csatoltatott.

A pályázati hirdetmény szövege a következő:

„Kivántatik annak kimutatása, hogy Magyarország egyes erdős vidékein és általában az egész országban az erdőgazdaságban fekvő tőke és az ez után nyerhető kamat-jövedelem mily viszonyban állanak egymáshoz?

Az erdőmivelés útján hasznosított tőke és az ennek jövedelme között lévő viszony alapján megállapítandó a magyar erdőgazdaságnak az a jövedelmezőségi aránya, melyben ez az ország más földmivelési ágazataihoz, nevezetesen a gabonatermeléshez s a legelő-mivelési ághoz az egész országban és az egyes erdős vidékek szerint áll.

A megállapított jövedelmezőségi arálynak kedvező vagy kedvezőtlen volta azoknak a közzgazdasági és földmivelési tényezőknek

méltatásával bírálendő, melyek az erdőgazdasági művelés jogosultságát és alkalmazásának szükségességét feltételezik.

Jutalma a Léway-alapítványból 500 frt, külön adományból 500. frt, összesen 1000 forint.

Határidő 1898. szeptember 30.

A jutalom, csak önálló, tudományos becsessel bíró munkának adatik ki.

A jutalmazott munka a szerző tulajdona, de ha azt egy esztendő alatt ki nem adja, a tulajdonjog az Akadémiára száll.

Ami a *pályázási szabályokat* illeti, arra nézve utalunk az *Erd. Lapok* 1893. évi V. füzetének 429. old.-án már megadott tájékoztatásra.

Az «Akadémiai Értesítő» fentebb megjelölt füzetéből, mint minket is közelebbről érdeklőt, közöljük még a Forster-féle mezőgazdasági jutalomról szóló jelentést.

„A bizottság sajnálatát fejezi ki a fölött, hogy az Ügyrendben nincs gondoskodva arról, hogy e pályadíj egyes oly kiváló egyéneknek a mezőgazdaság egyik-másik terén olynemű sikeres működéséért is odaitélhető lenne, a mely működésnek eredményét sem nyomtatásban bemutatni, sem számokban kifejezni nem lehet ugyan, de a melyeket az ország gazdaközönségének köztudata mégis korszakot alkotó működésnek ismer el, a milyen pl. volt bold. *Kozma Ferencz* miniszteri tanácsosnak a lótenyésztés fejlesztése körüli működése, melylyel a hazai lótenyésztést az ideig fel nem mutatható virágzásra emelte; a milyen volt *Bedő Albert* nyug. államtitkárnak a magyar erdőszet megteremtése körüli munkássága; s a milyen a legujabb időben gróf *Károlyi Sándor*-nak a gazdasági szövetkezetek megalkotása érdekében kifejtett fáradozása, kiknek eredményes működését tehát, ha az már ez alkalommal a pályadíj odaitélésénél szóba nem jöhet is, legalább az osztály jelentésében óhajtaná megörökítve látni.

Az alapítványi levél szerint világosan ki lévén kötve, hogy a be nem küldött munkák, vagy be nem jelentett találmányok vagy felfedezések is, melyekről a tagoknak tudomásuk van, a pályázaton tekintetbe veendő, a bíráló bizottság figyelmét ezekre is kiterjesztette, s beható megrostálás után azon meggyőződésre jutott,

hogy a beküldött, valamint a be nem küldött munkák között esupán egy van, mely mind elméleti, mind gyakorlati irányban is valóban önálló becsü, s mely a mezőgazdaság terén határozott jelentőségü haladást foglal magában, mely tehát a bírálóbizottság véleménye szerint a pályadíj feltételeinek teljesen megfelel, és ez: *Cserhádi Sándor*-nak a Növénytermelési Kísérleti Állomás évi jelentésében kifejtett s igazolt működése.

A Növénytermelési Kísérleti Állomás működéséről évenként jelentést szokott kiadni, a mely a végzett munkákat és eredményeiket tartalmazza. Ez a jelentés az első évben egy vékony kis füzetet képezett s néhány száz példányban látott napvilágot, az 5-ödik évről szóló már egy erős kötet, a melyet az állomás a mutatkozó érdeklődésnek megfelelőleg több ezer példányban volt kénytelen kinyomatni, hogy az Orsz. M. Gazd. Egyesület tagjainak, s ha kívánják, a többi gazdáknak is megküldhesse.

Kétségtelen, hogy Cserhádi a mezőgazdasági növénytermelési kísérletezés megalkotása körül mind a mezőgazdasági tudomány, mind a gyakorlat szempontjából önálló becsesel bíró és határozott jelentőségü haladást feltüntető munkásságot fejtett ki s különösen újabb gazdasági növények meghonosítása és tenyésztése, valamint a földmivelés terén s a szakismeretek terjesztése körül el nem vitatható érdemei vannak s az általa a növénytermelési kísérletezés útján 10 év alatt elért eredmények a magyar mezőgazdaság terén határozott haladást jelentenek, a mely az egész ország mezőgazdáinak hasznára válik. Ezért működése a pályázati feltételeknek mindenben megfelelővén, a Forster János-féle pályadíjat Cserhádi Sándor, magyaróvári gazdasági akadémiai tanárnak és a magyar királyi Növénytermelési Kísérleti Állomás vezetőjének javasoljuk odaitélni.

Az osztály javaslata elfogadtatott.“

Hivatalos közlemények.

Értesítés a f. évi közgyűlés ügyében.

Az országos erdészeti egyesület összes tagjait tisztelettel értesítjük, hogy a folyó év nyarán Nyitrán és környékén tervezett közgyűlés az igazgató-választmány f. évi június hó 27-én tartott